

ZGODNJA

DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli. in veljá po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četert leta 1 gl. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za četert leta 1 gl., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej

Tečaj XL.

V Ljubljani, 30. grudna 1887.

List 52.

Zlatomašnik sveti oče Leon XIII.

Kitica

za prečastitljivi dan 31. grudna 1887 preslav-
nemu namestniku Kristusovemu.

Zazóri dan Silvestrov rajske slave,
Leon, naš Oče! Tvoj prelepi dan:
Angeljske trume, pridite z višave!
Ter z nami združite se v zbor glasán;
Oznani pesem: Knez mirú in sprave,
Milostni starček, ljubljen, spoštovan
Altarju bliža se, in Dar daruje;
Široki svet, nebó se ga raduje.

Nešteta truma k sveti tej daritvi
Iz pokrajin vse zemlje skupaj gré;
Katoljski svet, razveseljen v molitvi,
U raj s Teboj, o sveti Oče! zrè,
Serce užiga v vroči zahvalitvi:
Veseli „Tedeum“ vsih razlega se.
Edinemu Bogu, da Te zveselil,
Ter Cerkvi, Tebi, slave dan dodelil.

Evropa z deli zemlje vse — stoternih,
Mož božji! Ti poklanja, glej! darov;
Uzhód, zahód ti serc pošilja vernih,
Od Tebe da prejmejo blagoslov.
Častitat Ti v dan milost neizmernih;
Edinost kaže lepa se sinov;
Tvój zlati dan je vernim dan radosti,
Uzorni dan, predčut nebes sladkosti.

Lepó pozdravljen bodi, Mašnik zlati!
Edino-glasno v širni svet doní:
Ohrani Bog Te, čuvaj Božja Mati,
Nebes Kraljica, Cerkvi mnogo dní;
U hudih dnéb Nje slavo oživljati,
Ti Tvoja roka z vencem Jo krasí,
Radóst, terpljenje, čast ki Božjo javlja —
Iu glej! s Teboj vse venča Jo, pozdravlja.

Naš verni rod navdušen, Oče, za-Te,
Ak majhen je, pa blazega duhá.
Iu Tebi zvést; — v spomin pa maše zlate
Serénó Ti prošnja na oltar podá:
„**T**i ljubiš vse Slovane, naše brate —
Edinost vere sprosi od Boga
Mogočnemu Slovanskemu narodu,
U ovčnjak pripelji ga nazaj — k Gospodu!“ —

Serénó tedaj v namen tá prošén bodi,
Leon, naš Oče, zlatomašni dan!
O naj Gospod morjá Te varno vodi.
Vladuj Čolnič, — z nebés razsvitljevan; —
Enkrat pa, to želé Ti vsi narodi.
Naj sprejme Jezus v rajski Te pristán;
Cvetóci venec prejmi od Marije,
Iu večne slave dan naj Ti zasije! —

Radoslav.

Papež Leon XIII zlatomašnik.

(Za slavnost 1. prosenca 1888.)

(*Napev: Novomašnik bod' pozdravljen!*)

Zvou nas danes glasno kliče,
V cerkev vabi vse ljudi;
Nam zvonovi danes priče
So vesele slavnosti:
Sveti Oče dans daruje
Zlato mašo, dar prečist,
Vnét Bogu jo izročuje
Vsemu svétu na korist.

Naj gorečniša zahvala
Kviško do neba puhti,
Ker mu milost Božja dala
Toljko je število dni.
Srečo cerkve poglavarja
Čuti verna množica,
Ki slavít' ne zanemarja,
Papeža preslavnega.

Morje naše je življenje,
Večkrat hud vihar bučí:
Satan, svet in poželenje
Mnogo nam skušnjav storí;
Sveti Oče pa v zavetje,
Nas popotnike peljá,
Tam je varnost, tam oetje, —
Duše hvalijo Boga.

Jezus cerkve vojskovavne
Je nevidni vojvoda;
Vodi jo do zmage slavne
Zoper greh, svet, satana;
Papež pa jo vidno vodi,
V bojnem hrupu jo derží,
Ko junak na čelu hodi,
Da stezice ne zgreši.

Papež Leon, sveti Oče,
Čolnu Petrov'mu kermár,
Vlada ga 'z ljubezni vroče,
Da ne strese ga vihár.
Ki hudo razsaja; v sili
Zvesto vódi ga na kraj,
Kjer se bomo veselili
Sladke sreče vekomaj.

Dolgo Bog nam še ohrani
Leona trinajstega:
Vsi prosimo tukaj zbrani
Mi za blagor papeža!
On dajè nam zdrave paše,
On za vse ovcé skerbí,
Skerbno vodi duše naše
V raj neskončne radosti.

Starčka sreče veselimo
Iz serca se, ljubljeni!
Jezusa lepo prosimo:
Vsi, naj nekđaj združeni
Bomo ž njim na vekov veke,
Mi ovce in naš Pastir;
Naj vse zmagamo zapreke,
Vživamo ž njim večni mir!

N. S.

V spomin zlate maše svetega Očeta Leona XIII.

— ❧ (Za 1. prosinca 1888.) ❧ —

Vesolja dau Za-té, kristjan, Glej, danes zažari; Pozdravljalj ga, Proslavljalj ga, Sercé naj zauj gorí!	Částí Bogá Iu hváli ga On. Cerkve poglavar; Njegov obraz, Mirú izraz, Obséva sreče zár!
Dans v Rimu tam Svet' Oče sam Obhaja lep spomin; Obhaja god, Ko ga Gospod Si zbral je zmed pervin.	Kerščanski svét, Je ves pregrét Za Cerkve slavni dom; Tje v Rimu hití, Da veselí Še z zlatomašnikom.
Minulo lét Je petdeset, Ko v mašnika izbran, Leon vesel Je mašo pél Novó — današnji dan.	Glej množico, Ki v stólnico Kerščanstva dans tje vrè; Veselo vsak, Plemič, težák, V obraz Leonu zrè!
Iu danes tam Gre v Božji hram, Kot papež pred oltar; Kot starček siv, Ves ljubeznjiv, Daruje sveti dar.	Žegnuje spet, Vesoljni svet, Vsim blagoslov delí; In sreče vir, Pa dušni mir Leon nam vsim želí! —
S částjó obdan Današnji dan Tje stópi v Božji hram; Pred Božji tron Tje gré Leon, Da sprósi srečo nam.	Spominjalj rad Se mnogokrat. Kristjan, na sreče dan, Ki v Rimu tam Je v radost nam Bil danes praznovan!

Ivan Zarnik.

Summo Pontifici Leoni XIII pro die 1. Ianuarii 1888.

Papežu Leonu XIII za 31. dan mesca grudna 1887.

Ad Sacram Tuam Personam — Pia Chronostica
deponam, — Die sancto hoc Deo sacra offeram, — Ac
preces vota que mea deferam: „Ut vincas Leo de tribu
Juda!“

Svete Cerkve modri, o Vladar!
Sprejmi želje té za vgoden dar,
Ki vesel jih dans Bogú žertvujem,
Serčne prošnje Njemu vse darujem:
„Da premagaš, Lev iz rōda Juda!“

J. S—n.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (K jubileju Leona XIII.) Odbor za
zlato mašo Leona XIII pripravlja za 1. dan januarija
častitljivo slovesnost v redutni dvorani z vojaško godbo,
petjem in govori. Povabljene so mnoge osebstva, tudi
iz visokih dostojanstev. Govorili bodo: prelat dr. A.
Čebašek, kot pervosednikov namestnik, profesor Povše,
in poslednjič premilostni g. in knez škof. Začetek je o
1/26 zvečer. —

Omenjeni odbor je sv. Očetu v imenu naše dežele
vrvnaval prekrasno adresó, katero je sestavil prelat in
kanonik dr. A. Čebašek, prelepo pisavo in obliko vredil
gospod Stegnar. Svilnate platnice na prednji strani
so ozališane s slonokostnimi podobami, in sicer v sredi
sv. Očeta, v kotéh pa so gerbi: papežev, škofov, kranjski,
in ljubljanskega mesta. Pisanje samo je mnogoterno
okinčano z barvnimi čerkami. Sploh se mora poznati,
da je mojstersko delo.

Slava ljubljanskemu magistratu! V seji
23. t. m. je po nasvetu preč. g. Toma Zupana eno-
glasno sklenil, naj se g. mestnemu županu naroči,
da naj po primérnem potu Nj. Svetosti papežu Leonu
XIII v imenu ljublj. mestu čestita k Njihovi zlati maši
in prosi sv. blagoslova za ljubljansko mesto.

Iz Ljubljane. (Slavna nova frančiškanska naprava
v Rimu.) Znano je, da novolaška vlada je oo. franči-
škanom pograbila starodavni samostan Aracoeli, ki je
bil ob enem sedež generala frančiškanskega reda. Zidali
so si čč. oo. frančiškani novo stanovanje in cerkev sv.
Antona, blizo Laterana. To novo svetišče je bilo po-
svečeno drugo adventno nedeljo po kardinalu vikariju
Parocchi-ju med azistenco tajnika v Propagandi, mrs.
Jakobini-ja in 7 škofov iz reda frančiškanskega. Cerkev
je v sredini obširnega samostana; tukaj ima red med-
narodni kolegij, ki je sedež naj višjega predstojnika
vsega reda. Nova cerkev je v versti naj lepših rimskih
cerkvá. Zraven vélikega je še 10 oltarjev v cerkvi z
dragimi podobami in kipi od profesorja Seitz-a in De-
Rohden-a, pa nekterih umetnikov iz reda frančiškans-
kega. Stranske galerije sloué na grauitnih stebrih. V
spodnji cerkvi bodo napravljeni še nadaljni oltarji. Red
namérja najbolj zmožnih mladih redovnikov iz vsih
dežel v Rim poklicati, da se bodo po dosegi akademi-
ških dostojanstev pripravljali za učenike, nekaj pa, da
se bodo na ondotnih cerkvenih napravah učili tujih
jezikov ter postali zmožni za misijone v tujih deželah.
Leon XIII želé, da bi se frančiškani posebuo poprijeli
nauka orientalskih jezikov, ker imajo namen temu redu
izročiti še daljnih misijonskih okrajin. — To utegne
marsiktere blagoupane mladenče spodbadati, da bodo
toliko serčneje pristopali v frančiškanski red.

Bodi poslednjič pristavljeno, da tudi naša dežela
se je z nekterimi darovi vdeležila prelepe nove naprave
sv. Antona v Rimu. Kteri naših rojakov bodo potovali
v Rim mesca aprila ali kadar si bodi, naj ne pozabijo
obiskati „novega rimskega sv. Antona.“

Iz Iga. — Božič ali Sveti dan je praznik, ki ga
je katoliška Cerkev postavila v spomin premilostnega roj-
stva Gospodovega. Po ustnem izročilu je bil Jezus o
polnoči 25. decembra rojen, zato se ta noč imenuje
sveta noč, ker jo je Gospod Jezus Kristus posvetil s
svojim rojstvom. Celih 4000 let so čakali pravični stare
zaveze na Odrešenika, zato imamo štiri tedne adventnega
časa, naj bi se tudi v nas budile serčne želje po Jezusu
v sv. obhajilu. Da bi pa božični praznik prav lepo in
z zbranim duhom obhajali, Jezusu spokorno, pobožno in
očišeno serce darovali, zato sv. Cerkev želi, naj bi bil
adventni čas vsem vernim kristjanom sveti čas priprav-
ljanja.

Posebno spodbudno se v naši fari opravljajo zor-
nice, in poslednjič novena ali devetdnevica k prazniku
rojstva Jezusovega, katero smo pričeli 16. t. m. Ker se
te devetdnevne pobožnosti in sploh pripravljanja na Božič
s hvalevredno vnemo tudi možje vdeležujejo, pričakujemo,
da bo Marija sprosilá grešnikom spreobrnjenje, pra-
vičnim stanovitnost, ter odvernila od nas hudo vročinsko
bolezen — tifus, legar, kateri se posebno po vasi Stu-

denški oglašja. Prevideuih s svetimi zakramenti je bilo meseca novembra in decembra več ko sto bolnikov, umerlo jih je za to boleznijo primeroma le malo, akoravno imamo v fari letos že 128 merličev. Prav veselimo tudi ukaza našega knezoškofijstva zaradi devetdnevnic za zlatomašnika, kneza mirú, sv. Očeta papeža Leona XIII. Opravljali jo bodemo z vso pobožnostjo in vnemo, da sprosimo zmago sv. Cerkvi in spreobrnjenje nevérnih sovražnikov. V predvečer zlate maše sv. Očeta bodo naši farani, kakor slišimo, zažgali velikanski kres verh velikana Kríma, kateri bode pričeval slovenskim pokrajinam, da naša serca toplo bijejo in serčno ljubijo vélikega plemenitega papeža Leona XIII, kterega večni Oče obrani še mnoga mnoga leta! Prav hvaležni smo na Izanskem tudi prevzvišenim in premilostnim gg. škofom za njih izvrstni pastirski list, s kterim bodo preprečili nečastno, pohujšljivo in gnjusno pisavo prostomišljajskih slovenskih časnikov. O, da bi bil enak list izšel vsaj pred 10 ali 15 leti; koliko manj ljulike bilo bi med našim vernim narodom, koliko manj mišice se zanj skuhalo! Pa če je izšel tudi pozno, vendar še ne vse prepozno, da zadostuje, kolikor je mogoče, razžaljenemu katoliškemu duhu našega vzvišeno vernega naroda. Torej tisučera hvala prevzvišenim gospodom škofom, ki so stopili na glavo kači, ki se je priplazila med vérni narod slovenski!

Vipava, 24. decembra 1887. Dnevi od 13. do 21. decembra t. l. bili so za farno Vipavsko v resnici zveličanski dnevi. Obhajal se je namreč tukaj sv. misijon. 13. t. m. opoldne prišli so čč. gg. misijonarji, Nežmah, Heidrih in Pogorelec, ter so pričeli ob 2 popoldne sv. misijon, kakor navadno, z otroci. Drugo jutro po zorni sv. maši pričel se je prav za prav sv. misijon s poklicanjem sv. Duha in vvodno pridigo.

Ne bom na dolgo in široko popisaval, kako da se je veršil sv. misijon, ker je to itak znano; le toliko naj omenim, da je bila prostorna cerkev pri pridigah prenapolnjena in semtertje še premajhna. Ne samo domači farmani hodili so prav pridno poslušat izvrstne govore, ampak hodili so pobožni verniki iz vse Vipavske doline skupaj, in tudi premnogi iz Goriškega.

Pri tej priliki se je zopet pokazalo, kako vzvišeno katoliško da je slovensko ljudstvo, bodi si kjerkoli, in da se zastoj trudijo brezvérci, katerih se je tudi med slovenskim narodom več ali manj izcimilo po tujem kopitu, da bi narodu izrovali najdražji svetinjo iz serca, sv. vero.

Kako globoko da je vkoreninjena sveta vera v njih sercih, pokazali so Vipavci posebnostjo pri sklepu sv. misijona, sv. Tomaža dan zvečer. Sveti misijon sklenil se je, kakor običajno, s procesijo. Toda kakšna je bila ta procesija? Smem reči, da je bila tako velikanska in ginljiva, da take Vipavski terg videl še ni. Pobožnega ljudstva privrelo je iz vseh krajev nad 3 tisoč ljudi. Po blagoslovljenji misijonskega Križa in kratkem nagovoru pričela se je procesija. Najpoprej so šli možje in mladenči, nato šolska mladina z gg. učitelji, za temi dolga verata deklic, po nekaj v beli obleki z gorečimi svečami. Nato nosilo je 16 krepkih mladenčev misijonski Križ, katerim so sledili pevci, častita duhovščina, katere je bilo 8 parov, in naposled ženske. Procesija pomikala se je iz farne cerkve po Tergu proti grajščini in potem zopet nazaj k cerkvi, kjer se je sv. Križ postavil na očitnem kraji zunaj cerkve. Nato bila je v cerkvi še sklepna pridiga, in z zahvalno pesmijo končala se je lepa slovesnost. Ljudstvo razšlo se je polno hvaležnosti do veleč. g. dekana, kateri so preskerbeli sv. misijon, in do prečastitih gg. misijonarjev, ki so se toliko trudili, bodisi v spovednici, bodisi na prižnici.

Bodite prepričani, častiti gospodje misijonarji, da seme zveličanskih nauk, katero ste skozi osem dni sejali v serca vernih Vipavcev, padlo je na dobro zemljo in bode poznalo, ter tako, upamo, z Božjo pomočjo obrodilo obilnega sadú. Bog Vam toraj, častiti gospodje, obilno poverni Vaš trud; v molitvah se Vas hočemo spominjati, ter posebno to Boga prositi, da bi se kaj kmalo zopet videli v lepi Vipavski dolini.

S Koroškega smo ob enem zvedeli dve prav žalostni novici. Preč. g. dekan v Žabnicah Lambert Ferčnik je 24. t. m. umerl. Mr. Andrej Einspieler je pa nevarno zbolel. Bog daj prvemu večni mir, drugemu pa skoraj zopet ljubo zdravje!

Andrej Skopec. „Nord-Amerika“, izhajajoči katoliški tednik v Pensilvaniji v Zjedinjenih Deržavah Severne Amerike, piše 19. novembra t. l. o našem † rojaku ameriškem misijonarju Andreju Skopcu sledeče, kar bode gotovo zanimalo naše čitatelje.

Rodil se je Andrej Skopec 19. novembra 1802 na Kranjskem (v Polh. gradcu). Latinske in bogoslovne šole zveršil je v domovini, postal mašnik 21. avg. 1830 ter pél novo mašo 8. sept. v Polhovem gradcu. Predno je prišel misijonarit v to deželo, bival je kaplan celih 12 let v domovini v vinogradu Gospodovem, (nazaduje kot kurat pri Sv. Katarini v Lomu nad Teržičem). Želja, pridobiti svojemu Gospodu in Učeniku, kolikor mogoče duš, gnala ga je v novi svet razširjat kraljestvo Božje.

Zato se podá leta 1845 v Ameriko. V Novem Jorku stopil je na suho 21. sept. imenovanega leta. Slavni Pittsburški škof O' Connor sprejme ga v svojo škofijo ter ga pošlje med prvimi misijonarji v zgornje kraje Oljske pokrajine. Najprej je prišel kot misijonar v Kittany, kjer je imel oskerbovati ves okraj med Kittanyem in Warrnom. Dne 22. avg. 1846 prišel je v Fryburg v Clarion-County, ter je misijonaril tu in v sosednjih krajih 24 lét. Bil je stari, častitljivi mašnik krepke postave; serce mu je bilo vse vneto za zveličanje duš. Zato se ni zbal največih teženj, ko je bilo treba zgubljeno ovčico spravljati na pot resnice. Okraj njegovega apostolskega delovanja bil je tako velik in raznesen, da je bil skoraj neprestano na potovanji. Zdaj se po Ameriki lahko in prijetno potuje, takrat bilo je drugač. Skoraj vsa svoja pota moral je opravljati s pomočjo konja in si po stermih in divjih krajih marsikrat sproti pot delati.

Ko so pozneje škofijo Pittsburško razcepili in je okraj Clarion County pripadel škofiji Erijski, ostal je oče Skopec na svojem bivšem mestu mašnik novo ustanovljene škofije. V Fryburgu in mnogih sosednjih misijonskih krajih pozidal je cerkve. Bil je neustrašen, jak in ves vnet za svoj poklic. Tudi po noči v najsilnejšem mrazu bil je vsikdar pripravljen iti k še tako oddaljenemu bolniku s tolažbam ss. zakramentov. Na taki poti se je oče Skopec o neki priliki sredi zime ponesrečil, kar ga je mučilo potem vse naslednje žive dni. Pozneje so misijonski okraj Fryburški razširili in častitljivi mašnik je čem dalje tim težje zmagoval; podal se je v Hermitage, kjer je ostal do smerti. Dasi jako prileten, hotel je vendar v vinogradu Gospodovem le še delati. Tako je svoj tek kot misijonar zvesto dostal, stanoviten do konca. V jutro 24. oktoba ga je ljubi Bog poklical k sebi v boljše življenje. Naj počiva v miru! —

Iz Rima, 19. dec. (Peš hôte v Rim k zlati sv. maši, sv. Očeta Leona XIII.) Ljuba Danica! srečno sem dospel po sedemdnevnom potovanji v večno mesto Rim. Potovanja in posameznih dogodkov, zanimljivosti in poseb-

nosti ne mislim sedaj opisovati, ker je v popisu prošlega leta 1886 opisano; pozneje bodem pa tudi sedanje potovanje bolj obširno in natančneje objavil; kajti še bolje zanimivo in znamenito bude.

V Rimu sem, hvala Bogu! In že sedmi pot. — Število sedem je v starem in novem zakonu znamenito. — Pervi dan, 13. decembra 1887, ko sem bil pri sv. maši v veleslavni baziliki sv. Petra, v Vatikanu, maševal je misijonski škof frančiškanskega reda iz Kine, dva mlada Kineza v narodni kineški obleki sta ga spremljevala in mu stregla. Milostljivi škof je oblečen v sive barve obleki, s sivim pasom opasan; je pa obleka napravljena po navadnem kroju, kakor ga škofje nosijo. Prav častitljiv mož je, nosi brado samo do ust doli, na stranéh lica je obrit. Kineza sta oblečena v sinje suknene krila, v černe široke jopiče, segajoče pod kolena, z jako širocimi rokavi; na nogah ima kineške šolne, spredaj malo kviško privihane, na glavi černe okrogle čapke, kapice, izpod njih visí dolga kita vlas po herbtu. Milostljivi škof maševal je na oltarju pod apostoljskim sedežem sv. Petra, v prezbiteriju velike ladije. O, s koliko pobožnostjo bila sta mlada Kineza pri sv. maši, svetel izgled nam mlačnim evropejcem. — Nikamor se nista ozerala, le na oltar bile so jima oči obrnjene. Preserčno sta molila in hrepeneče pristopila k Božji mizi; škof ju je obhajal med sv. mašo, o mašnikovem obhajilu. Solze veselja sem točil vidivši Kineze iz paganstva, ajdovstva, k pravi sv. kerščansko-katoliški veri spreobrnjene, pa še tako verlo pobožne in iskreno vérne.

O, Rim! ti središče, glava in serce vsega kerščansko-katoliškoga sveta! V tebe se sedaj še posebno in mnogoštevilno zbirajo vsi narodi iz vseh pokrajin zemlje. Sedaj se tu vidijo narodi iz Evrope: Angleži, Španjoli, Germani, nekaj Slavenov, Gerkov, Amerikanci, Azijanci in Afrikanci, akoprav ni sedaj posameznih pokrajin, skupnega romanja tukaj. Škofje, duhovščina in menihi jutrovega obreda so sedaj tu, iz Armenije, Kaldejskega, Gerškega in drugih vzhodnih pokrajin; ti poslednji so skupni romarji. Posameznih romarjev iz vseh narodov vse mergolí.

Sedaj bila je tridnevna slovesnost v velekrasni cerkvi Jezusovi „del Gesù,“ ker bili so od sv. Očeta Leona XIII zveličani razglašeni angleški marterniki iz družbe jezuitov. 15. 17. in 18. dec. je pa tridnevna slovesnost v velelepi cerkvi sv. Avguština, kjer je za zveličanega razglašen Janez Stone, maternik na Angleškem, iz reda puščavnikov sv. Avguština. Veličastna, že sama na sebi čudovito lepa cerkva sv. Avguština je umetno; ukusno, častitljivo oblečena v dragocene svilne rudeče in zlate tkanine, oprave, preproge in zastore. Voščeni sveč čez tri tisuč gorí na 50 visečih svetilnjakih, na lestencih (svečniki na stenah) in na dragocenih stoječih svečnikih na oltarjih. Nad glavnim oltarjem je krasna slika zvel. marternika v sredinji velikanske, svitlo se bliskajoče zvezde s krasnimi žarki. Lepote, veličastva in umetnije ni mogoče opisati, ne misliti, kedor sam ne vidi. Vsaki dan tridnevni opravljaja slovesno sv. mašo jeden izmed kardinalov; ob 4 popoldne slovesne cerkvene večernice služi jeden izmed tukajšnjih škofov. Veličastno petje na koru se pa prične že eno uro pred večernicami. V naših krajih nikdo niti pojma (zapopadka) nima, kaj se pravi cerkvena slovesnost in služba Božja v Rimu, in petje možkega pevskega zbora v cerkvi.

(Konec nast.)

Iz Adrijanopola piše prednica Angela Pojè naslednje:

Kje bom vzela besede, da Vam Prečastiti! dostojno se zahvalim za toliko nenadni misijonski dar? Dá, ljubi

Bog naj Vam tú in tam v večnosti tisuč- in tisučkrat poplača! V priserčno zahvalo smo tudi dvakrat darovale sv. Obhajilo za Vas (dobrotnike), in molimo prav pridno za Vas in za vse naše preblage dobrotnike. — Sto goldinarjev sem obderžala za našo misijonsko šolo. Božji previdnosti sami je bilo zuano, v kaki denarni zadregi sem ravno zdaj bila, zato mi je pa tudi tako naglo poslala pomoč. — O kako grenke so vender denarne skerbi! Kako zelo mi vznemirjajo in raztresajo večkrat duha! Naša misijonska šola se zderzuje večinoma po izprošeni milošćini, in od dobe srečkanja (loterije) nismo dobile ničesar od nikodar razun darov od Vas. Od loterijske prejemščine sem na dolgu plačala tisuč goldinarjev in za 600 goldinarjev sem kupila od naših sosedov kos verta, in tako mi je ubogo malo še ostalo. — Letos imamo le 4 dekleta, da plačujejo, drugih 26 bulgarskih sirotic pa pri nas ostane, dokler se popolnoma ne izučijo ter se za učiteljice izobrazijo. Želja je namreč sv. Očeta, da odgojimo katoliške učiteljice, da bodo potem te pričele misijon na deželi pri dekliški mladini. Izmed bulgarskih sirot bo to leto (če Bog da) njih pet za učiteljice poterjenih, in dve od teh ste že sklenile stopiti v naš red; obé ste prav pobožni in nadarjeni dekleti. Bog daj, da bi jih veliko izmed teh otrok dobilo milost poklica za naš red! O molite veliko v ta blagi nameu; kajti prav močno potrebujemo pripomoči ter obilno dobrih delavk v vinogradu Gospodovem, — molite pa tudi posebno za-me preubogo. — Posebni dobrotljivosti priporočujem sebe in našo misijonsko šolo tudi v prihodnje, najhvaležniša

Angela Pojè, prednica.

Voščilo Slovincem za novo leto 1888. *)

„Mir navdihaj vse družine,
Sije naj ljubezni žár;
Vsa pregreha naj izgine —
Čednost bođi vsem nam mar.“
I. Z.

Stara je že navada, da k novemu letu si med seboj srečo voščimo. Naj bo toraj tudi meni dovoljeno, da po „Danici“ za novo leto čestitam vsem preljubim Slovincem. Voščim pa vam, predragi rojaki, pred vsem: Milost božjo, mir posameznemu in vsim družinam, blagor vsi deželi! Mir pa je le tam, kjer je zadovoljnost —, ta pa biva v čitem in vernem sercu. Brez tega ni mirú, ni sreče! Želim toraj, da kot vaši očetje živite tudi vi, predragi rojaki, po nauku Gospodovem. Ta vas bode osrečil. Saj Gospod sam pravi: „Iščite najpred božjega kraljestva, in vse drugo vam bo priverženo!“ Nauk Gospodov priporoča pa nam pred vsem — ljubezen. Voščim vam toraj nadalje, preljubi Slovenci, da bi vas objemala v novem letu prava kerščanska ljubez, ljubezen, katero nam sv. apostelj Pavel tako lepo popisuje. —

Želim vam dalje, da bi se v novem letu dokaj družb treznosti osnovalo po deželi, in da bi se Slovenci v prav obilem številu vanje zapisovali. Ako to storite, rojaki, blagor vam! Zaterl bo se „šnops“, ki uničuje naše, sicer krepko ljudstvo. Zatorej, žganju vojskó v novem letu! „Bodimo trezni, ker naš sovražnik hodi okoli, kakor rjoveč lev in išče, koga bi požerl!“

Želim Slovincem v novem letu mnogo, mnogo sv. misijonov, ki celijo grešnikom dušne rane in jim zopet

*) Došlo nam je dvoje kratko, pa serčno voščilo; eno naj bo za danes, drugo za drugi pot. Vr.

mir z Bogom dodelé. Grom očisti zrak škodljivih vzduhov, sv. misijon pa duše reši grešnih spon.

Serčno želim, da bi Slovenci ne podpirali spisov, ki so sv. Cerkvi sovražni, pač pa, da bi se tudi v novem letu v prav obilnem številu zapisovali v bratovščino Jezusovega presv. in Marijinega Serca. Naše ljube Gospé itd., pa tudi v družbo sv. Mohora. Večina njenih knjig je zlata vredna. Omenjam naj samo knjigo: „Osmero blagrov,“ ki smo jo prejeli od te družbe za leto 1887. Ta vam je knjiga, polna zlatih nauk. Kdor se po njih ravna, srečen bo za čas in za večnost. Bodimo modri, ne zametujmo lepega nauka, ki nam ga podaja ta knjiga! —

To je, kar voščim predragim rojakom za novo leto. Še mnogo imam na sercu, kar bi vam rad zdaj le za novo leto povedal. Pa naj bo za zdaj to dovolj. Saj, ako se spolni, kar vam tu želim, rojaki dragi, srečen bo posamezen; srečne cele družine — srečen ves národ!

Daj Bog, da bi se vresničila moja serčna voščila! Prizadevaj pa si vsak po svoji móci, da se spolnijo.

„Novo leto, dans nastalo,
Vsem naj bode sreče vir;
Vsacemu tako bo dalo
Milost božjo, dušni mir!

Upe prave, ne razvade,
Serčno voščim skoz in skoz;
Svetne upe, svetne nade
Bo odpéljal časa voz!“

Prijatelj národ.

Razgled po svetu.

Zagreb. Zagrebški mestni odbor je v 20. svoji seji enoglasno priterdil, da naj tudi glavno mesto Zagreb čestita sv. Očetu Leonu XIII za slavno njegovo zlato mašo. — Tako so storile vse vlade in veliki mestni zastopi, ki znajo kaj lepe šege. Sram je nas Slovane, da se je ruskega cara dvor v berlog skrnil pred to slovesnostjo, dasiravno je bil pri carovem kronanji tudi Sv. Stol zastopan. To bobovo slavo si je nakopalo tudi teržaško mesto, ne bodi mu oponošeno!

Dunaj, 27. dec. K zlati maši v Rim so se podali med drugimi: Kardinal knez nadškof Gangelbauer, njegov tajnik msr. Seidel, bernski škof Bauer, gr. Anton Pergeu, gr. Falkenhayn idr. — Ob koncu prosinca, kakor se nadjajo, bode Dunajčan, slavni služabnik Božji Klemen Marija Hofbauer slovesno prištét med blažene; o tej priliki pojde v Rim znatno število Avstrijancev, zlasti Dunajčanov.

Rim. (*Vatikanska razstava.*) Veliki so prostori, ki so namenjeni za razstavo v Vatikanu na dvoru, ki se imenuje „Giardino della Piagna.“ Za posebno drage reči iz dražih kamnov, prekrasnih kovin itd., pa za darila visokih vladarskih hiš je poseben prostor, ki se imenuje „Braccio nuovo.“ Le-ta prostor bo pod posebnim nadzorstvom in drage reči bodo skerbno pod ključem, ker gotovo bodo tudi kaki sleparji in tatovi iskali vzmuzniti se med gledavce ter škoda bi se utegnila silovita zgoditi, ako bi se ne pazilo na dragotine.

Na kolodvoru za blago se pošiljanja tako kopicijo, da med prihodom vagonov in razkladanjem zabojev vselej preteče narmanj osem do deset dni. Vradniki za razkladanje in odpravo so zelo prijazni in postrežljivi. Italijani so bili s svojim blagom prvi na razstavnih

prostorih, kar jim je bilo lahko, ker so bližej in ker nimajo z mitnicami nič opraviti. Za njimi so se jeli verstiti prispevki iz Azije, Evrope, Afrike, Amerike in Avstralije. Iz vsacega kraja, vsacega kota na zemlji — djal bi — kjer koli se nahajajo katoličani, se vidijo izdelki, kakoršni so lastni krajem in ljudem, ki so kaj darovali. Glavna množica so cerkveni paramenti in in oprave in ravno take reči so naj koristniše, rabile se bojo namreč lahko za misijone. Silo razne so reči. Nekdo, ki je ob kratkem vse pregledal, pravi, da razstava bode katoliška demonstrancija, kakoršne ni še bilo.

Iz večega dela nemških škofij so v Rimu zastopniki, kateri izdatno podpirajo gospode rimskih odborov pri razstavljanji. Po vsih oddelkih se dela z veliko pridnostjo, ter se upa, da o Božiču ali saj ob novem letu ima vrvnanje biti dovršeno.

Prav kaj posebnega je v oddelkih za Kino, Japonsko in Egipt. Vidijo se čudovito umetni predmeti zraven zgodovinskih znamenitosti. Ogledovalec pravi: Z nekakimi čudnimi občutki sem izlekel iz nožnice do lasúrezne ojstrosti nabrušeno Japonsko sabljo, na kateri so bile še kervne sledi od mučenstva mnogih japonskih kristjanov, ki so umerli junaške smerti za katoliško vero.“

S posebno zanimivostjo se je mudil tudi pri omarah, v katerih so prekrasno vezene obleke imenitnih vradnih oséb pri izpostavljenih verskih japonskih podóbah v ondotnem kusu. Vsaka druga omara kaže zopet množ znamenitih in mičnih reči.

O delitvi prostorov, pravi gledavec, so rekli papež kardinalu Schiaffinu, kako je njihova želja, naj se vsim narodom odloči po toliko prostora, da morejo svoja darila zložno razpostaviti, da pa vender delavske vradnije te želje niso čisto natanko spolnile; Avstrija n. pr. ima premalo prostora.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

V splošnji namen so za mesec prosiniec (januarij) priporočeni v molitev:

a) Glavni namen:

Petrov novčič, ali darovi za sv. Očeta.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. očeta Leona XIII.)

Navadno oče živi otroke, ne pa otroci njega. Vendar duhovni očetje od sebi izročeni sinov po pravici zahtevajo časni živež, ker sami zbog svojega dušnega dela zanj ne morejo skerbeti.

Spoznavši to resnico so naši kerščanski predniki v svoji živi veri z bogatimi vstanovami skerbeli za svoje duhovne očete. Prav posebno so se skušali knezi in ljudstva v radodarnosti do skupnega očeta vseh kristjanov, do papeža, tako, da daljnim rodovom ni bilo treba ničesar več storiti, ničesar več dati. Da, bilo je še celo ravno nasprotno. Pastirji posebno apostoljski prestol, so svoje vérne mnogokrat obdarovali; podpirali so svoje ovčice ne le v dušnih zadevah, ampak čisto tudi v telesnih potrebah. Tako tedaj so mogli papež in škofje z aposteljnomo govoriti: „Tako se moramo slabih usmiliti, spominjajoč se Jezusovih besedi: „Veliko prijetniše je dajati, kot jemati.“ To se je sedaj vse predrugačilo; delo pobožnih očetov so brezbožni vnuki večinoma razdjali, njih darove so oropali: sv. Oče posebno so reven vjetnik v stolnici svoje lastne dežele. „Kervavi jim serce,“ kakor sami pravijo, da ne morejo vstreči prošnjam in zahtevam, ki jih dobivajo

od vseh strani za rast Božjega kraljestva. Spomnimo se le troškov za oskerbovanje po vsi zemlji razprosterte Cerkve, različnih poslanstev in poročanj, potrebnih učnih naprav v Rimu, središču katoliškega sveta, apostoljskih misijonov v naj oddaljenejših deželah i. t. d. i. t. d.

„Petrov novčič (darovi za papeža) je zato dandanes naj imenitnejše delo kerščanske ljubezni. Brez njega nima sv. Stol nikake prostosti, nikake časti, nikačega zagotovila, da bi mogel svoj Božji posel opravljati.“

Te besede našega sv. očeta Leona XIII moramo toliko večkrat ponavljati ter si jih toliko globokeje vtisniti, kolikor glasneje sovražniki sv. Stola samo nasprotno terdijo ter pri vsaki priliki v navadni hinavščini zagotavljajo, da je papež popolnoma varen in prost. Ne manjkalo bi mu. pravijo, ne časti ne moči, niti kakega drugega sredstva k popolnemu spolnovanju svoje službe, ko bi se le hotel spraviti, ko bi le sprejel varstvo laške vlade ter se posluževal njene podpore. Da noben pameten ne bo sprejel varstva svojega roparja, da nihče ne more tega, kar po pravici zahteva, v dar vzeti ter se v miru spraviti — saj bi s tem priterdil v nebo vpijoči krivici — to vedo ti ljudje tako dobro kakor mi, in s takimi besedami ne bodo niti nas niti sebe prevarili. Dokler ostane brezbožni rop, učinjen od 1860—1870, dotlej ostane tudi krivica; toliko časa ostane pa tudi za nas otroke sv. Cerkve dolžnost ljubezni, da svojega oropane in stiskanega očeta po moči varujemo in podpiramo.

Mi moramo papežu njegovo neznosno stanje polajševati s tem, da pomagamo in jih tolažimo, kolikor moremo. Izrazi ljubezni, ki jih bode dobil Leon XIII v ime svoje petdesetletnice, so gotovo bogato tolažilo njihovemu očetovskemu sercu. Darovi ljubezni od vseh strani jim darovani, so jim velika pomoč v njihovi stiski. Toda naše navdušenje ne smé ponehati, kar se kaj lahko zgodi, če smo znatno delo opravili; temveč moramo se v tej višini obderžati, do ktere se je splošna ljubezen vzdignila pri tej priliki. Nikar ne nehajmo dajati!

Naj bogatejši blagoslov 4. zapovedi smemo upati zbog tega dela kerščanske ljubezni: blagoslov sv. Očeta; blagoslov njihovim sovražnikom, da pridejo do spoznanja in se spreobrnejo v obžalovanju in pokori; blagoslov posebno darovalcem samim. „To delo, pravi Leon XIII, ne namerava samo blagostanja sv. Cerkve in apostoljskega stola, ampak tudi blagostanje vsacega posebej, ki s tako radodarnostjo daruje del svojega premoženja; ta radodarnost bo gotovo nanj pozvala zaklade Božje dobrote in Božjega usmiljenja.“ Naša rešitev in povišanje sv. Cerkve ni popolna zmaga apostoljskega Stola, to bode sad molitve in darov pobožnih vernikov — Petrovega novčiča.

Molimo toraj in dajajmo, in molimo ta mesec posebno za milost dajanja, da serca vseh čutijo resnico iz Jezusovega Serca izvirajoče besede:

Da je veliko prijetniše dajati kot jemati:

b) Posebni nameni:

1. *Novo leto. Obrezovanje Gospodovo. Sveti oče Leon XIII, zlatomašnik v Vatikanu.* Ta in vsaki dan v mesecu vsa naznanjene, pa še ne zaznamovane ali neudne zadeve.

2. *S. Abelj.* Oskerbovanje bolnikov v keršč. duhu. S silnim pomanjkanjem boreče se osebe in družine. Odstranjenje že 14letnega sovraštva.

3. *S. Genovefa.* Pospeševalji češčenja božjega Serca Jezusovega in molitvenega apostoljstva. Važne zadeve neke duhovne hiše.

4. *S. Tit.* Povornitev ločencev k kerščanski edinstnosti. Dalmacija. Katoliška vzgoja otrok. Hude skerbi neke matere.

5. *S. Telesfor.* Dolžno postopanje proti očitno razsajajoči brezbožnosti. Pomanjkauje duhovnov na Baderskem in Koroškem.

6. *Ss. 3 Kralji.* Venčani otroci kat. cerkve. Razširjanje Serca-Jezusove bratovščine. Pregarjani. Nesrečni

7. *S. Valentin.* Naši škofje. Spodnje-Bavarska in Tirolska. Božjastvi in na duhu bolni. Mnogim strastim vdan družinski oče

8. *S. Erhard.* „Duhovni in obhajanci.“ Goruje Rensko porečje. Neka župnija. Bolniki na očeh. Protestanšk oče.

9. *Ss. Julijan in Basilisa.* Posvečevanje zakona. Zabranjenje nesrečnih zvez. Družinski mir. Več pregrešnih hišnih očetov.

10. *S. Peter Urseol.* Prava cenitev evangeljskih svetov, posebno med višjimi stanovi. Zelo veliko zadé zaradi poklica.

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče.

Zahvale.

Huda bolezen, ki me je leta 1870 v posteljo položila, pustila mi je mnogo hudih nasledkov, da sem vedno bolehal; posebno v zimskem času imam dosti terpeti. Štirikrat sem bila že smertno bolna. Ali Marija, zdravje bolnikov, ozdravila in poživljala me je čudežno. Posebno usmiljeno in čudovito se mi je skazala v pretečeni strašni bolezni. Bila sem bolna 18 mesecev; imela sem strašne bolečine, najpervo v roki, potem v nogi; mi ni dišala nobena jed in ne pijača. zaspala nisem drugač, da sem vzela naj močnejše zdravila, in to komaj par trenutkov. Sama si nisem mogla čisto nič pomagati in ne se premakniti. Ves trud mojega silno skerbuega zdravnika bil je zastonj. Moral me je večkrat operirati; bolečine bile so neizrečene. Zdravnik mi je pozneje pravil, da se je že bal blizo priti, misleč, da mu bodem v rokah umerla. Smerti me je otel, za kar mu bodi serčna hvala; sprevidel pa je, da tu je treba še hudega izrezovanja in operacije, in pošlje me tedaj v bolnišnico.

Zatekla sem se, vsa trepetaje, v hudih bolečinah polna zaupanja k presvetemu Jezusovemu Sercu, k Mariji, zdravju bolnikov; k sv. Jožefu, sv. Antonu, opravljala devetdnevne, obljubila razglašenje, če dobim pomoč — in reči moram, da ne zastonj. Hvala Bogu! ozdravela sem po osemnajstmesečnih hudih bolečinah toliko, da skoraj čisto brez palice hodim.

To vsim očitno naznanjam vsa hvaležna presv. Jezusovemu Sercu, Mariji in omenjenim svetnikom za pomoč ter vsim priporočam, da naj v veliko bridkosti k njim se zaupno zatekó.

F. D—r.

Spomin

za zlato mašo papeža Leona XIII, 1. prosinca 1888.

Rojstvo sv. Očeta 2. sušča 1810.

Nova maša 1. prosinca 1836.

Postali nadškof 19. svečana 1843.

Izvoljeni kardinal 19. grudna 1853.

Izvoljeni kamornik sv. Rimske cerkve 21. kimovca 1887.

Izvoljeni papež 20. svečana 1878.

Molitev.

O Bog, vsegamogočni delivec vsake milosti in sleherne tolažbe, sprejmi milostno naše preponižne prošnje, ktere k tebi pošiljamo za sedaj vladajočega vzvišenega papeža Leona XIII o blaženem jubileju njegovega mašništva, ktere ga to leto v veselje vsega katoličanstva obhaja. O Bog! ohrani nam tega Svojega namestnika, našega ljubega očeta in pastirja, zdravega in srečnega na zemlji, tolaži ga v vsih bridkosti, brani ga v vsih nevarnostih, povelečuj ga pri vsih narodih, tako, da ta mašniški jubilej slavno zmago pripravi Cerkvi in apostoljskemu Stolu, obrodi mir in utého katoliškemu svetu, ter papež, kakor je oče vsih vernikov, taiste v polni prostosti po poti resnice in pravice k dosegu večnega življenja pripelje.

N. Molimo za našega naj višjega pastirja Leona.

O. Ohrani ga Gospod, poživiljaj in osrečuj ga na zemlji in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov.

Z višjim privoljenjem o Bolonji 1. vinotoka 1887.

Listek za raznoterosti.

Iz Ljubljane. V uršulinskem samostanu je 28. t. m. ob 1/4 zjutraj, prevedena s sa. zakramenti, umerla čast. M. Marija Julijana Lavta, bivši učiteljica itd. Rojena je bila 23. sept. 1813 v Martinverhu, v Selški fari, preoblečena 13. dec. 1830, obljubo storila 19. okt. 1837.

„Slava Leonu XIII!“ V proslavljanje petdesetletnice sv. Očeta predstavljalo se bode v Marijanišči na novega leta dan ob poli petih poklanjanje raznih narodov, redov i. t. d. pred sv. Očetom. Vmes so umetno vpleteni razni spevi. — Opozorujemo na to predstavo, ker se bode kazal pomen papeštva za celi svet in velikost ter znamenitost Leona XIII. Za one, ki utegnejo priti tudi v delavnik, ponovila se bode igra v torek, 3. jan. prih. 1.

Perva božična predstava v Marijanišči za dobrotnike in prijatelje hišine je bila v torek. Počastili so jo tudi mil. g. kn. škof s svojo pričujočnostjo. Otroci so

se prav dobro obnašali. — Božično drevo je bilo bogato. Vsak otrok je kaj dobil, ter je bilo veliko veselja. Bog poverni vsem dobrotnikom! Druga predstava, kakor je že naznanjeno, bode v četrtek, 29. t. m., s čisto slovenskim vspešdom.

Več spisov prihodnjic, med drugimi tudi o preblagem rankem J. Volčiču. Vr.

V Radečah so prelepo sprejeli novega župnika č. gospoda Janeza Zagorčiča; da se popis ne bo tergal, prinese ga Danica v 1. šte. novega leta.

Rim. Sv. Oče so 24. grudna sprejeli gerško-katoliške škofe avtro-ogerske, med njimi Fogoraškega, Velikovaradinskega in Lugoškega.

Ivanom, Janezom, Johanom.

Solnčna sreča Vam za god,
Blagi Janezi, povsod!

Dobrotni darovi.

Za ubožne dijake: Č. g. kapl. Andr. Kalan 3 gld. za veselo novo leto. — Zastopnik „Slavije“ blagorod. g. Ivan Hribar kot „novoletno darilo“ 10 gld. — Dragi sosed 2 gld. — Preč. g. dekan J. Rus 2 gld. — „Kot vošilo za novo leto“ prijatelj z višjih krajev 2 gld. našim šolskim mladenčem, da bi bili modri, pošteni in bogoljubni. — Iz Cerkelj na Gorenjskem preblaga rojaka 5 gld.; — za novo leto ravno prav! — „Notranjski“ 1 gld.

Za sv. Detinstvo: Iz Žaljne po č. g. župniku 8 gld. 48 kr. — Č. g. J. Tavčar, župnik v Lešah, 5 gld.

Za sv. Očeta: Č. g. kat. Ant. Keržič 3 gld. (za zl. mašo). — Častna skupščina III. reda sv. Frančiška v Škofji Loki 106 gld. (za zlato mašo). — Iz Nevelj 1 gld. 30 kr. s pristavkom: Naši šolarčki sv. Očetu za zlato mašo. „Sinite parvulos venise ad mé...“

Za Bosno: Preč. g. stoljni dek. dr. Henr. Pavkar 5 gld. (k monštranci za cerkev na Savskimostu).

(Drugi dar. prih.)

Slavni ljubljanski magistrat je enoglasno sklenil, da bode drugim v posnéno magistratno poslopje v soboto-večer dal razsvetliti na čast zlate maše sv. Očeta Leona XIII. Kakor je bila o 25letnici papeštva Pija IX v našem mestu silo ginljiva razsvitljava, tako ni dvomiti, da tudi sadaj bode.

VABILO.

Zg. Danica želi s pomočjo Božjo in s podporo vernih Slovencev pričeti svoj 41. tečaj. In ker danes manjka prostora za več besedi, — torej ob kratkem prosimo blage Slovence, da bi se prav obilno naročevali, in pa brez odloga. Ker smo nekoliko omenili že zadnjic, zato le še pristavimo najbolj iskreno zahvalo verlim prijateljem in naročnikom, pa prošnjo za nadaljno sodelo in podporo, kakor so priporočili tudi vzvišeni gospodje škofje goriške okrajine v zadnjem pastirskem listu.

Zdaj pa živo čestitamo njim, kateri so naši:

Da bi zdravi in veseli
Novo leto doživeli,
In da ta osmičja doba
Ne odprè nikomur groba!

Naročnina znaša:

Za celo leto po pošti 4 gld 60 kr.

„ pol „ „ 2 „ 40 „

V tiskarni primeroma 4, — 2, — 1 gld.

Za prinašanje na dom se plača 40 kr. na leto. Za spremljanje napisa med letom 15 kr.

Naročnina naj se po naj cenejši poti poštne nakaznice pošilja pod naslovom: „Blaznikova tiskarna

v Ljubljani“.

Vredništvo in založništvo.